

منطق درگیری و توازن بازدارنده

علیرضا کمیلی

خیلی ها این روزها می پرسند «چرا ایران به رژیم صهیونیستی حمله نمی کند؟» و یا چرا «حزب ا[ی] وارد نمی شود؟!» بنظرم مساله روشن بود ولی سوالات که زیاد شد دست به قلم شدم تا مساله را تبیین کنم.

منطق «بازدارندگی» یعنی احتراز حداکثری از صدمه دیدن در جنگ های خونین، یک منطق قرآنی است که در آیه شصت سوره انفال آمده و ظهور در «اولویت رویکرد دفاعی» دارد: «و اَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَاعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ مِنْ رِبَاطٍ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَ عَدُوَّكُمْ...» در این منطق ما باید تا بیشترین توان، قدرت دفاعی مان را بالا ببریم و همین خود مهمترین عامل در اجتناب از حمله کفار و دشمنان به ما خواهد بود.

آنچه در اتفاقاتی مثل جنگ اخیر غزه جاری است همین «توازن قدرت» است. یک صحنه شطرنج پیچیده و عواملی مختلف که هر حرکت آن می تواند به بالا گرفتن شعله ها شود. آری! اگر جهان اسلام همراه بود و

کشورهای منطقه جرات ورود را داشتند، بر اساس حکم فقهی، واجب بود که این «کافران حربی» را سر جای شان بنشانیم ولی چه سود که می ترسند و ورود تنهایی ایران قطعا با دخالت مستقیم ناتو و آمریکا همراه خواهد بود که قطعا صدمات جدی به ما خواهد زد و ما باید تا همراه شدن بیشتر جهان اسلام و قدرت یافتن جدی تر جبهه مقاومت، از استراتژی تهدید و بازدارندگی بهره ببریم.

ورود حزب الله هم گرچه اگر وارد به استخوان برسد و غزه بعنوان «آخرین قلعه مقاومت فلسطینی» در حال از دست رفتن باشد انجام خواهد شد ولی بدوا بخاطر عقوبات بین المللی و همچنین امکان دخالت سایر قدرتها، نباید با عجله همراه باشد. همین سیاست اذیت محدود امنیتی و ارایه پالس نگرانی به رژیم فعلا کفایت می کند.

آنچه ایران در ارسال پیام واضح به رژیم و تهدید او انجام داد هم ذیل همان سیاست قرآنی قابل فهم است. قطعا اگر سایر کشورها نیز جرات چنین تهدیدهایی را داشته باشند، اثربخشی آن بسیار بیشتر است و بازدارندگی لازم را ایجاد خواهد کرد. از همین روست که باید توسعه فکر «مقاومت در برابر استکبار» و «آزادی قبله اول» مهمترین راهبردهای ما در کل کشورهای اسلامی باشد.